

власних джерел та високої вартості позикових ресурсів оптимально формувати капітал, нарощувати вартість підприємства, посилювати фінансову стійкість підприємств.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
2. Офіційний сайт Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nssmc.gov.ua>.

УДК 336.02

Тищенко Д.О.

здобувач кафедри страхування

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Іноземний капітал на вітчизняному страховому ринку: компроміс між розвитком та національною безпекою?

Беззаперечно, що глобалізація є найбільш очевидним та визначальним процесом сучасного цивілізаційного етапу. В свою чергу, економічна глобалізація найбільш явно трансформує глибинні принципи взаємовідносин між індивідуумами, корпораціями, державами, економічними блоками та союзами. Ці зміни є вкрай протилежними за своєю силою та напрямом дії – в одних галузях та сферах економіки вони стимулюють швидкий розвиток, для інших – фактично означають неможливість подальшого функціонування.

У повній мірі антагонізм економічної глобалізації виявляється у фінансовому секторі загалом та у страхуванні – зокрема. З одного боку, глобальний страховий ринок стає надзвичайно динамічним середовищем, в якому відбувається швидкий обмін ресурсами, компетенціями, управлінськими технологіями; з іншого – формуються значні загрози для розвитку і на глобальному рівні, і на рівні окремих страхових ринків. Диспропорції

(інституційні, суб'єктні, технологічні, інформаційні) – невід'ємна ознака економічної глобалізації.

Для вітчизняного страхового ринку на сучасному етапі актуалізувалося питання про місце та роль іноземного капіталу. Очевидно, що загострення цієї проблематики пов'язане не тільки з суто економічними питаннями, але й багато в чому – політичними. Слабкість вітчизняного фінансового сектору (а проблеми страхового ринку є віддзеркаленням диспропорцій на рівні усього спектру фінансових інституцій) ставить питання функціонування іноземного капіталу в ракурсі пошуку компромісу між розвитком та економічною безпекою. Так, слід погодитися з тим фактом, що починаючи з 2014 року ми скоріше є свідками виходу іноземних страховиків з вітчизняного ринку. Проте це не виключає зворотної ситуації, яка вимагає від держави певних дій щодо реалізації своїх регуляторних функцій. Ми усі були свідками тих складних та неоднозначних процесів, пов'язаних із функціонуванням в Україні банківського бізнесу, що представляв Російську Федерацію.

Особливо важливими ці завдання видаються в контексті євроінтеграційних устремлінь України. Ключовими прагматичними проблемами, що виникають на шляху європейської інтеграції вітчизняного страхового ринку, з нашої точки зору, є:

1. Питання функціонування іноземного капіталу на страховому ринку України.
2. Можливість та результати уніфікації законодавства в страховій сфері для України.
3. Забезпечення достатнього рівня державного контролю за діяльністю іноземних страхових організацій в умовах існування норм, затверджених в Угоді про Асоціацію між Україною та ЄС.

З приводу ролі іноземного капіталу І. Чкан зазначає: «...присутність іноземного капіталу на страховому ринку України може знизити можливості розвитку страхової справи національними страховиками та надати можливості відтоку капіталу за кордон. Тому інтеграція українського страхового ринку на

ринки інших країн потребує входження й національних страхових компаній на страхові ринки окремих країн [1]».

На наш погляд, на сучасному етапі навряд чи можна оптимістично оцінювати можливості експансії вітчизняних страховиків на зарубіжні ринки. Для цього відсутні насамперед явні конкурентні переваги, які б дозволили українським страховим компаніям витримати жорстку конкурентну боротьбу. Проте І. Чкан цілком вірно визначає інші ризики – можливість відтоку іноземного капіталу в умовах волатильності вітчизняного страхового ринку. Такий відтік здатен суттєво вплинути на кількісні та якісні показники українського страхування.

Таким чином, державі необхідно реалізувати ряд превентивних регуляторних заходів, які б були спрямовані на встановлення чітких «правил гри» для іноземних страховиків в Україні. Їх головне спрямування має бути наступним:

1. Запровадження чітких критеріїв (в т.ч. репутаційних) для допуску іноземних страхових компаній на вітчизняний ринок.
2. Актуалізація переліку видів страхової діяльності, що їх можуть проваджувати страховики-нерезиденти в Україні, виходячи з пріоритетів вітчизняної економіки.
3. Запровадження системи нагляду за страховим ринком з врахуванням особливостей діяльності страховиків-нерезидентів.

Список використаних джерел:

1. Чкан І. Страховий ринок України в умовах інтеграції у світовий фінансовий простір [Електронний документ]. – Міжнародний науковий журнал «Internauka». Офіційний сайт. – Режим доступу: <https://www.internauka.com/uploads/public/14884807312037.pdf> [Назва з екрана].
2. Лімаренко Ю. Становлення страхового ринку України та конкурентоспроможність даного ринку послуг [Електронний ресурс]. Економіка та суспільство. Електронне наукове фахове видання. – 2017. - №10. – Режим доступу: http://economyandsociety.in.ua/journal/10_ukr/2.pdf.